

Hun stammede fra Kristiansfeld, hvor hun for 80 Aar siden fødtes i Brødremenigheden. I Krigens Tid havde hun haft Ansættelse som Vaagekone ved et af Feltlasaretterne og havde fulgt Hæren op gennem Jylland. Paa den Maade var hun havnet her i Randersegnen. Men hvad skulde der nu blive af hende? ...

Han var for træt til at tænke mere. Da han havde drukket lidt, tog han igen et Pulver og bad hende gaa til Ro.

VI.

Mads Vestrup kom et Par Dage efter ude fra sin Roemark i en smudsig Lærredsjakke og Træsko, da han midt paa Landsbyens Gade mødte sin Nabopræst og Foresatte, den bekendte Provst Broberg, der kom kørende sammen med sin Kone i en nedslaaet Kalesjevogn. Den yndede Prædikant og Folketaler var en lille, graamanket Mand, og Provstinden lignede ham som en Tvilingsøster. Han sad tilbagelænet i Vognhjørnet og dampede mægtigt af en Cigar. Hun sad tilbagelænet i det andet Hjørne og stak en lille rød Næse i Sky.

Mads Vestrup gryntede ærgerlig, da han i Frastand genkendte Køretøjet. Han havde ingen Agtelse for sin navnkundige Kaldsbroder, som hørte til de saakaldte liberale Teologer, der næsten var ham i endnu højere Grad til Forargelse end de rene Fornægttere. Han ønskede kun at kunne slippe uantastet forbi.